Oikeanlainen syöminen

Buddhan opetukset perustuvat keskeiseen ideaan vahingoittamattomuudesta ja myötätunnosta. Buddha tunnisti, että kaikki olennot kärsivät, ja äärettömän myötätuntonsa vuoksi hän omisti elämänsä auttaakseen kaikkia olentoja vapautumaan kärsimyksestä.

Myötätunnon laajentaminen eläimiin alkaa yhdestä asiasta, jonka kaikki voivat tehdä välittömästi – lakata syömästä niitä. On tärkeää ymmärtää, että riippumatta siitä tapatko eläimen itse vai tekeekö sen joku puolestasi, jotta pystyt syömään eläimen, se täytyy tappaa.

"Eläimet ovat ystäviäni, enkä minä syö ystäviäni."
Jetsunma Tenzin Palmo
(George Bernard Shawia lainaten)

Miksi vegaaniksi?

Termi "vegaani" viittaa henkilöön, joka ei ainoastaan pidättäydy syömästä eläimiä, mutta joka ei myöskään käytä eläinperäisiä tuotteita. Milloin tahansa eläinperäisiä tuotteita, kuten munia tai maitoa käytetään ruokana, eläimiä vahingoitetaan ja tapetaan.

Aina kun joku syö eläinperäisiä tuotteita, hän on osallisena eläimille aiheutuvassa kärsimyksessä. Eläkseen myötätuntoista elämää, on tärkeää, ettei tuota kärsimystä ja tämä tarkoittaa kasvissyöntiä tai vegaanista ruokavaliota. Jälleen kerran Buddha ymmärsi tämän:

"Mahāmati, milloin ja missä tahansa tuntevat olennot kehittyvätkin, tulisi vaalia ajatusta sukulaisuudesta niiden kanssa ja pyrkimystä kohdella niitä omien lasten tavoin; ja siksi olla syömättä niiden lihaa."
Lankāvatāra-sūtra

Dharma Voices for Animals

Dharma Voices for Animals (DVA) on voittoa tavoittelematon järjestö, jolla on jäseniä yli 50 maassa. Tarkoituksemme on maailmanlaajuisesti lisätä tietoisuutta eläinten kärsimyksestä buddhalaisten keskuudessa.

Toimintaamme kuuluu:

- Paikallisjärjestöt (Chapters) – Eri puolella maailmaa paikallisjärjestöt tuovat yhteen samanhenkisiä ihmisiä ja auttavat edistämään DVA:n aatteita eläinten hyväksi. Toivotamme Sinut tervetulleeksi liittymään paikallisjärjestöösi!

- Animals and the Buddha (Eläimet ja Buddha) – Käy katsomassa nettisivuiltamme tai YouTubesta tämä erityislaatuinen dokumenttielokuva. Elokuvaan on valittavissa myös suomenkielinen tekstitys.

- Eyes and Ears – Tämä ohjelma auttaa ihmisiä tekemään muutoksia heidän paikallisissa luostareissaan tai meditaatiokeskuksissaan ja siten levittämään tietoisuutta kasvissyönnistä.

- Kampanjat – DVA pyrkii toimimaan mahdollisuuksien mukaan aina kun eläinten kärsimys ja Buddhan opetukset kohtaavat.

DVA:n sanoman voima riippuu meistä kaikista – myös Sinusta!

TULE MUKAAN JÄSENEKSI JA OLE ÄÄNENÄ ELÄMILLE!
JÄSENEKSI VOIT LIITTYÄ NETTISIVUILLAMME
JÄSENMAKSUA VASTAAN.
WWW.DHARMAVOICESFORANIMALS.ORG

Halutessasi voit tukea toimintaamme "Donate now" -kohdasta.

Sivuillamme on myös paljon materiaalia, joissa käsitellään kasvisperäisiin valintoihin perustuvaa elämää, kuten ruokailutottumuksia, ja tietysti Buddhan opetuksia myötätunnosta eläimiä kohtaan..

Buddha ja eläimet

"Kaikki kammoavat väkivaltaa, kaikki pelkäävät kuolemaa. Olettaen, että itse olisit uhrina, älä surmaa äläkä surmauta."
Buddha, Dhammapada (129)

Dharma Voices For Animals

WWW.DHARMAVOICESFORANIMALS.ORG

Mitä buddhalaisuus on?

Buddhalaisuus sai alkunsa yli 2500 vuotta sitten nykyisestä Intiasta kun eräs mies istui päättäväisenä bodhi-puun alla etsien vastauksia elämän suuriin kysymyksiin – miksi on kärsimystä ja miten sen saisi lakkaamaan. Lopulta hän valaistui. Sittemmin hänet tunnettiin Buddhana, heränneenä. Hän käytti seuraavat 45 vuotta opettaen mitä oli oivaltanut:

"Vältä pahaa, tee hyvää, puhdista mielesi.
Tämä on kaikkien Buddhien sanoma."
Buddha, Dhammapada (183)

Tänä päivänä maailmassa on arviolta yli 520 miljoonaa buddhalaista.

Dharma

Buddha opetti, että hänen opetustensa, Dharman, tarkoitus oli näyttää polku kärsimyksen lakkaamiseen. Hänen opetustensa perustana oli moraali. Keskeistä buddhalaisessa moraalissa on myötätunto.

Buddhalainen etiikka löytyy harjoitusohjeista, ja kaikkein tärkein näistä on ensimmäinen ohje – Älä tuhoa elämää. Mikä tärkeintä, ja mikä erottaa buddhalaisuuden useimmista muista henkisistä opetuksista on se, että buddhalainen moraali koskee kaikkia olentoja, jotka jakavat maapallon – ihmisiä ja eläimiä yhtälailla.

Eläimet

Monella ihmisellä ei ole mahdollisuutta viettää aikaa eläinten kanssa, erityisesti tuotantoeläinten. Mutta kun tutustumme lehmiin, kanoihin, possuihin ja lampaisiin huomaamme, että jokainen eläin on yksilö jolla on persoonallisuus, omat mieltymyksensä ja yhtä suuri halu elää kuin kenellä tahansa ihmisellä. Eläimet ovat fiksuja, herkkiä, tunteellisia ja he muodostavat siteitä toistensa ja myöskin heistä huolta pitävien ihmisten kanssa.

Ihmisten tavoin myös eläimet kärsivät. Valitettavasti, huolimatta heidän herkkyydestään ja kyvystään kärsiä, me usein epäonnistumme laajentamaan samaa myötätuntoa eläimiin, mitä yritämme osoittaa ihmisiä kohtaan. Sen sijaan erityisesti tuotantoeläimiä kohdellaan tavarana tai kulutushyödykkeenä, vain että ne täyttäisivät ihmisten tarpeet.

Tavallisin tapa käyttää eläimiä hyväksi on tietysti niiden syöminen. Maailmanlaajuisesti enemmän kuin 70 miljardia maalla elävää eläintä tapetaan kulutusta varten joka vuosi. Suomessa teurastetaan vuosittain yli 79 miljoonaa eläintä, mikä vastaa n. 216 000 eläintä joka vuorokausi!

Jos näihin lisätään ne lukuisat eläimet jotka asuvat vesissä (kuten kalat), määrät ovat huomattavasti suuremmat. Pitääkö buddhalaisten olla osallisina tässä?

Tuotantoeläimet

Useimmat ihmiset eivät ole tietoisia siitä, miten tuotantoeläimiä kohdellaan tänä päivänä. Menneiden aikojen maatilat on pitkälti korvattu tehdasfarmeilla, joissa monesti tavoitteena on tuottavuus. Olosuhteet näillä farmeilla voivat olla hyvin karut ja epäinhimilliset.

Kanat, jotka kasvatetaan muniensa vuoksi, joutuvat elämään elämänsä joko ahtaissa häkeissä tai tiloissa, joissa on valtavat määrät kanoja. Kukonpojista – joita on puolet kaikista poikasista ja jotka eivät kykene munimaan – hankkiudutaan eroon noin vuorokauden ikäisinä. Lihantuotantoon kasvatetut broilerit puolestaan ovat ihmisten tai yritysten jalostamia hybridejä, joiden ainoa tarkoitus on saavuttaa mahdollisimman nopeasti korkea teuraspaino. Broilerit ovat teurastettaessa suurikokoisia, mutta vain kuukauden ikäisiä linnunpoikasia.

Lypsylehmien maidontuotannon ylläpitäminen edellyttää, että lehmä poikii vasikan kerran vuodessa. Lehmät eivät yleensä saa hoitaa omia jälkeläisiään, vaan emo ja vasikka erotetaan monesti heti tai viimeistään pari vuorokautta poikimisen jälkeen. Kummatkin kärsivät erottamisesta ja yleistä onkin, että emo itkee vasikkaansa ja vasikka kaipaa kovasti emoaan erotuksen jälkeen. Lisäksi lehmien elämä voi päätyä teurastukseen vasta 4-vuoden iässä – kahden poikimisen jälkeen.

Lopulta, kun kanat eivät enää tuota munia tai lehmät tarpeeksi maitoa – eläimet tapetaan, yleensä paljon nuorempana kuin mitä he luonnollisesti eläisivät. Kamalinta heidän elämänsä päätteeksi on itse teurastusprosessi, missä he monesti joutuvat erittäin ahdistavissa olosuhteissa käymään läpi kuljetuksen, siirtämisen ja käsittelyn, ja lopulta näkemään lajitoveriensa tappamisen odottaessaan omaa vuoroaan. Ansaitseeko kukaan tunteva olento tällaista kohtelua?